

Een preek in de serie bij de Kolossenzenbrief, in een dienst bij de gedachtenis aan onze doden. Het ging over dood, religie en hemel, vanuit Kol.3:1-4.

We zongen Psalm 27:1,3,4. EL 439, Gezang 457:2,3 en Opwekking 379, 481, 551, 585, 665, 679 en 708.

*Imagine there is no heaven*, zingt John Lennon. *And no religion too*. Dit nummer is in 2015 al meermalen in Parijs te horen geweest. Begrijpelijk.

En geloof het of niet - met dat tweede zou Paulus een goed eind mee kunnen komen. Religie is namelijk dat je uit angst verbinding probeert te leggen met je god en daar veel voor over hebt. Religie is bang zijn en bang maken. "Raak niet, smaak niet!" (2:21) Laat niemand jullie iets voorschrijven, reageert Paulus, en laat je niet veroordelen (2:16,18). Wij hoeven niet krampachtig proberen de hemel te verdienen.

Over de hemel gesproken - *imagine there is no heaven* - dát keert Paulus juist om: zoek en bedenk de dingen die boven zijn! (3:1,2) Ondeugend en uitdagend. Want wordt Paulus dan ineens toch religieus?

Nee, er is een fundamenteel verschil tussen religie en evangelie.

Religie zegt: je moet in de hemel proberen te komen. Graaien.

Het evangelie zegt: de hemel komt naar jou toe. Ontvangen.



Christus ons Hoofd is in de hemel en Hij laat zijn lichaam de gemeente functioneren, vanuit (!) de hemel (2:19). Dus de beslissende beweging is niet naar de hemel toe, maar vanuit de hemel.

En het enige waartoe Paulus dus oproept: bedenk dit!

Dit plaatje maakt heel veel inzichtelijk.

- wij blijven gewoon met twee benen op de grond.
- we doden datgene wat niet bij de hemel past (3:5v.)
- Jezus is weliswaar onzichtbaar, maar wel beslissend.
- de kern van ons leven is dus nog verborgen.

Dit plaatje leert ons dus ook iets essentieels over onze kijk op de dood.

Wij denken daar vaak nog zo horizontaal over – alsof *there is no heaven*...!

Natuurlijk moeten wij aan het einde van ons leven sterven en afscheid nemen – dat is heel moeilijk. Maar in de verticale verbinding tussen Hoofd en lichaam is ons leven nu al gegarandeerd. Verborgen weliswaar, maar toch.

En de dood, dat is iets waar we al dagelijks mee te maken hebben. Namelijk in ons afsterven van dat wat niet bij de hemel past: hartstocht, hebzucht, bedrog, woede (3:5-8). Als wij op een dag afscheid van elkaar moeten nemen, hebben we in feite het meeste sterven al áchter ons – en het leven heel sterk bóven ons.

### **Gesprekspunten. Bekijk eerst even welk punt je sowieso wilt bespreken. Of misschien iets heel anders.**

1. Kun je 2:21-23 met eigentijdse voorbeelden illustreren? Hoe gevoelig zijn wij zelf voor religie?
2. Praat eens door over het werkwoord in 3:2, volgens de meeste vertalingen: bedenk! Wat zegt dat woord over onze manier van geloven?
3. Praat eens door over je kijk op de dood. Is die horizontaal of verticaal of beide? Voor welke correctie daarop vanuit het evangelie sta je open?
4. Verborgen – werk dat eens concreet uit als het gaat om je eigen leven, of het kerkelijke leven.
5. Voor wie meer wil.

Onlangs was het boek *'Wake Up'* een enorme hype. In dat boek wordt er vanuit gegaan dat de oudtestamentische schaduwen zeer belangrijk zijn en niet sléchts schaduwen (2:17). Met andere woorden, we moeten die oude gebruiken niet terzijde leggen als gepasseerd, maar er juist nauwlettend mee leven en van daaruit naar de dag van Jezus' komst toe rekenen. Wie weet er meer van? De moeite van het overdenken waard? Bedoelt Paulus in het geheel van deze brief: belángrijke schaduwen, of sléchts schaduwen?